

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Qvintvplicis Theologiæ - Positivæ videlicet, Asceticæ,
Polemicæ, Speculativæ, & Moralis complectens, Unà cum Appendice
Methodum compendiarium reformationis Ecclesiasticæ à Concilio
Tridentino factæ continente

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1679

Principium 4. Jure suo tenuntiare præsumitur, qui Juti suo contrarium facit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48233](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48233)

renuntiationem, non posse à Defloratore ullam restitutionem pe-

ccati communiter docent Theologi, teste Busenb. l. 3. tr. 5.

cap. 2.

Deducitur 2. Uxorem non posse de injuria expostulare, si

illius, quem illa sciverat vagum esse, in remotissima lo-

co sit, quia hoc ipso, quòd illi nupserit, censetur in tale

consensisse. Ita Laym. l. 5. tr. 10. p. 3. c. 2. n. 3.

Deducitur 3. Eum, qui scivit, alium effodere thesaurum

in agro ipsius, & non prohibuit, cum facile posset, non posse

se de injuria, si Inventor totum sibi thesaurum reti-

nerit, uti Lugo de Justit. d. 6. n. 114. & multi alii apud Dian.

cap. 3. sentiunt.

PRINCIPIVM IV.

Juri suo renuntiare præsumitur, qui juri suo

contrarium facit.

Sensus.

Hoc est, qui actum aliquem cum Jure, quod prius ha-

bere poterat, impossibilem facit, hoc ipso Juri

renuntiare præsumitur.

Authoritas.

Deductum est ex cap. in audientia 25. de sent. excomm.

et Glossa super cap. gratum. 20. de offic. deleg. Item ex le-

gis 30. ff. de Minor.

Ratio.

Quia hoc ipso, quòd sciverit, unum actum cum altero

impossibilem esse, censetur ponendo actum contrarium,

autem acquisiti aut acquirendi Juris destructivam ponere,

unde ad eò dicto juri suo renuntiare voluisse.

Praxis.

Hinc deducitur 1. Eum, qui acceptat secundum benefi-

cium impossibilem cum priori, huic renuntiâsse cense-ri. uti

de sent. tit. 9. n. 2. ex cap. multa 28. de præb. colligit.

Deducitur 2. Clericum, qui uxorem duxit, & vestes Cle-

ricales deposuit, hoc ipso privilegio Canonis renuntiâsse,

ut in cap. unic. de Cleric. Conjug. in 6. deciditur.

Deducitur 3. Eum, qui appellatione interposita ad producendos Testes inducias postulavit, & denuum productionem & allegationi renunciavit, attestaciones petiit solemnius promulgari, etiam ab appellationis jure recessisse videtur, ut in cap. gratum c. definitur.

PRINCIPIUM V.

Vim vi repellere licet.

Sensus.

Hoc est, quando aliquis violenter alium, aut bonum eius inuadit, potest se, aut bona sua cum moderamine inculpatae tutelae defendere.

Authoritas.

Desumptum est ex cap. Si verò. 2. de Sentent. Excom. & communi Theologorum consensu.

Ratio.

Quia hoc ipso, quòd is, qui vim patitur, bona sua legitime possideat, potest ea contra quemcunque iniustum iniuriam defendere, atque adeò si aliud medium non suppetat, vim vi repellere.

Praxis.

Hinc deducitur 1. Eum, qui scit, alium per falsam accusationem mortem ipsi machinari, posse licitè ipsum occidere, uti, teste Lugone d. 10. de just. n. 137. communiter docent Auctores.

Deducitur 2. Licitum pariter esse opes magni momenti cum occisione alterius tueri, uti Tann. d. 4. q. 8. n. 3. L. Valq. Malderus & alii apud & cum Lug. d. 10. n. 181. docent.

Deducitur 3. Posse aliquem, qui bello iniusto ab alio laceffitur, licitè bellum contra Invasorem suscipere, & in regionem suam tueri, uti omnes Auctores fatentur, ipsa praxis probat.